

בעזש"ח

ספר
מלחמות
הישם

חלק ב"ה

מדור אזהרות לפסח

קול קורא'ס ומאמרים בענייני חיזוק הדת
שיצאו לאור בבתי מדרשים וישיבות ובכתבי עת

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין יצ"ו - שנת תשנ"ג

מדור אזהרות לפסח

א) אויב די כשרות פראבלעם אין אונזער וועלט שטאט ניו יארק איז אין אַלגעמיין א גאנץ יאָר זעהר אַ פארוויקעלטע און זעהר אן אנגעוועהטאגטע, ווערט זי נאך מער קאמפליצירט אין פארשארפט ווען עס קומט אן דער הייליגער פסח, דוקא פסח ווען עס האַנדלט זיך פון אַ משהו חמץ ווען יעדער איד וואָס אפילו אַ גאנץ יאר איז ער ניט אזא מדקדק און נוהר אין כשרות, וואלט ער אבער וועלען אז פסח זאל זיין אלעס ביי איהם מיט'ן גרעסטען הידור כשרות.

און דוקא ביי רעם גרויסען און שטרענגען יו"ט אנשטעהט אזא טומעל אזא תהו ובהו וועגען כשרות אז עס איז במעט ווי אונמעגליך זיך צי פונאנרערקלייבען, אין דער רעזולטאט איז אז אפילו פרומע אָפגעהיטענע אירען וואס זייערע טאטעס און זייערע וואלטן נישט געהאט דעם מינרעסטען געדאנק אין יו"ט פסח, צי ניצען אין אריינברענגען אין שטיב פארטיגע עסענס אפילו מיטען פרומסטען הכשר ניטאמאל פאר קליינע קינדער, אין היינט ליידער איז דאס אזוי גרינג.

ב) גערענקט חשובע אידען אין פסח איז אפהענגיק דער צוקונפט פון דעם קומענדיקן יאר לטובה פאר אייך מיט אייערע קינדער. אזוי ווי דער קדוש האריז"ל זאגט ערות, אז דער וואס איז נוהר פון אַ משהו חמץ, מעג ער זיין זיבער אז ער וועט ראס יאר נישט זינריגען.

דאס איז גערעדט פין גאר וויבטיגע לעבנס מיטעל. אבער מותרות (געבעקס, טשאקאלאר, סאדעס,) וואָס מען קען זיך באגיין אָהן דעם איז נישט געקמען אפילו אין באטראכט צי ניצען ביי מדקדקים אינרעהיים.

ג) רבותי מען נארט זיך אליין, מען פראָבירט זיך איינרערען אז מען האלט אָן די מנהג ישראל [אירישע פירונג] אז פסח מישט מען זיך נישט, יעדער עסט נאר ביי זיך, דער טעם פון מנהג איז ווייל יעדער האט זיך זיינע אייגענע חומרות וכדומה, אט דער זעלביגער וואס איז שטאַרק מקפיד נישט צו עסען ביי יענעם, רערגעגן קויפט ער פאַרשידענע עסען אדער געטראנגען פארטיגע איז דאך ראס נאך ערגער ווי מישען זיך, ווייל יעדער פארשטייט אז אַ פאַבריקאַנט איז וועגן ביזנעס ויך מער מקיל אין סאך זאַכען, ווי איינער וואס קאַכט אליין ביי זיך אין שטיב, איז ראך ראס אַ סתירה, דא וויל ער נישט צירירען פין יענעם, אפילו ער זאל בלייבען הינגעריק, אבער פון געשעפט קויפט ער אלע פראָרוקטען, (ליינט ווייטער אוי' פין סאכאטשובער רבי'ן רי חסרונות פון קויפן פארטיג).

ווער רערט שוין פין רי חומרא וואס אנשי מעשה האבן נישט געגעסען אפילו וואס מען קאכט אין שטיב נאר די מינרעסטע, פין רעם האלט מען נאך גאר ווייט.

ד) בפרט רער וואס לויפט נאך רעם שענסטען אתרוג, פיצט אויס שוין די סוכה, קויפט אַ שיינעם טלית וכיוצא, רארף ער אויך זעהן אויסצפיצען דעם יו"ט פסח, אין ראס מיט רי שטרענגסטע זעירות אין חומדות אין אלערליי עסען, אין אַווראי נישט קויפען.

ה) מיר מיוזען באטאָנען אז ב"ה לא אלמן ישראל אין עס געפינען זיך אידען מרקרקים וואס קויפען נישט, אפילו זייף פארטיגע, [עס איז אַ קלייניקייט אליינס צו מאכען] עסענ'ס איז שוין אָפגערערט, אבער פין דעם איז רא ליירער גאר געציילטע, פארוואס זאָל ראס זיין אזוי?

ו) אין איינוועגס ווילען מיר מעורר זיין אויף רעם וואס ווערט געברענגט אין ש"ע (ת"ס ס"ב, חק יעקב, הגר"ו, מ"ב כה"ח, שם) עס געבירט זיך ראָס יעדער זאל זיין דערביי ווען מען באַקט זיינע מצות אין אליינס צי העלפען, דער הייליגער סאָכטשובער זצ"ל (אבני נזר שעב') שרייבט פאלגענדר:

איך האב געהערט אז עס איז איינגעריסען שטארק אין טייל שטעט דאָס נישט יעדער איינער באַקט מצות פאר זיך נייערט איינער באַקט אין פארקויפט [אזוי ווי היינט], אין ראָס איז מיר זייער שלעכט געפאלען ערשטנס ווייל די הלכות פין מצות זענען זעהר פיהל אין אויב יעדער באַקט פאר זיך גיט מען אכטונג אלעס זאל זיין געהעריג הונרערט פראָצענט, אָנרערש איז אבער אויב איינער באַקט פאר ביזנעס [אַ בעקעריי] איז זיין גאנצע שטרעבן צי שפארען געלט, אין גיט נישט אזוי אכטונג אויפן באַקען.

פארוואָס זאלען מיר זיך נישט אָנשטרענגען אויף אזא באליבטע מצוה וואָס קומט פסח איינמאל אין יאר, דעריבער זאל מען דרשנען ברבים אז דער וואס פארכאט זיך פארן באשעפער זאל ער זיך פירען אזוי ווי אוענוזערע טאטעס אין זיירעס, אין יעדער זאל באַקען מצות פאר זיך, אין זיך פרייען מיט די מצוה.

אין ער מעג זיכער זיין אַז רי מצוה וועט אים ביי שטיין ראש השנה ביים יום הדין אזוי ווי עס שטייט אין זוה"ק, [ראס זענען די רייר פין רעם אויבנדרעמאָנטען צדיק זי"ע].

ז) ראָס איז אויך אַ מוסר אין אנווייזונג אויף אנרערע עסענ'ס וואס מען קויפט פארטיג אַ גאנץ יאר אין כ"ש פסח, אז דער ביזנעסמאן לייגט רי גאנצע געוויכט ארויסצוגעבען די ווארע ביליג, אין צי בעטען אסאך, צוליב רעם איז ער גרינג אין געוויסע הארבקייטען, וואָס מען מאכט ביי זיך אין שטיב דאס רארף מען עסען, אין נישט מער.

ח. אויך ווילען מיר מעורר זיין אויף פסח אין אַגאנץ יאר אז מען האלט פסח גרינג צי פארלאזען זיך אויף געוויסע שאלות וואס רער חבר אָדער שכן האט אויך געהאט, אין דער ריין ומו"צ האט יענעם געפאסקענט כשר איז במילא פאר אים אויך כשר, דאָרף מען וויסען אז מען טאָר זיך אויף רעם נישט פארלאָזען, ווייל טיילמאָל זענען געוויסע טיילען אָנרערש געווען ביי יענע שאלה, וואס טיט במילא ענדערן רעם הלכה ביי די שאלה.

בעוה"ש"ת

ספר
מלחמות
השם

חלק ב"ד

הוראה לקונה טלית

קול קורא'ס ומאמרים בעניני חיזוק הדת
שיצאו לאור בבתי מדרשים וישיבות ובכתבי עת

יוצא לאור על ידי

הוצאת אמונה - ברוקלין יצ"ו - שנת תשנ"ג

